

Generate Audio

- नवीन बागेची लागवड करताना उत्तम प्रतीचे बुरशीजन्य व जिवाणूजन्य फॉर्म्युलेशन उदा. अँस्परजीलस नाईजर (ए. एन-२७), मायकोरायझा (ग्लोमस स्पे.) ट्रायकोडर्मा हारझियान्म व सूडोमोनास स्पे. चा वापर शेणखतातून करावा
- ज्या बागेमध्ये तेल्या (बॅक्टेरियल ब्लॉइट) हा रोग आढळून आला आहे किंवा रोग ग्रस्त/प्रादुर्भावित क्षेत्रात नवीन बाग लागवड करताना www.nrcpomegranate.icar.gov.in वेबसाईटवरील आय.डी.आय.पी.एम. कृती आराखड्याचे तंतोतंत पालन करावे.किमान ३-४ वर्षे किंवा काही वर्षासाठी मृग बहार (पावसाळ्यातील)टाळावा व त्याऐवजी हस्त बहार घ्यावा.
- स्वच्छतेच्या सर्व बाबी कटाक्षाने पाळाव्यात.
- झाडावरील रोगग्रस्त अवशेष काढून जाळावेत, तसेच ते अवशेष बागेत किंवा बागेभोवती पाटाच्या पाण्यात टाकू नये. क्लोरिनयुक्त ब्लिचिंग पावडरने (ए.आय. ३३ टक्के) २५ कि.ग्रॅ./१०० लीटर पाणी प्रति हेक्टर याप्रमाणे जमिनीवर झाडाच्या घेराखाली/बेडवर ट्रिचिंग करावी.
- छाटणीच्या औजारांचे निर्जंतुकीकरण करणे: प्रत्येक झाडाच्या छाटणीनंतर सोडियम हायपोक्लोराईटचे (२.५ टक्के) द्रावण छाटणीची अवजारे निर्जंतुक करण्यासाठी वापरावे.
- झाडांची योग्य पद्धतीने आकार व बहार छाटणी करावी.
- ज्या फांदीवर कॅन्कर असतील, ती फांदी कॅन्करपासून दोन-अडीच इंच खालून छाटावी.
- जर खोडावर तेल्या रोगाचा जास्त प्रादुर्भाव असेल तर झाडांची “खरड”छाटणी फळ तोडणीनंतर लगेचच करावी.
- ज्या खोडावर अधिक कॅन्कर/व्रण असतील, त्या खोडाला बोर्डो पेस्ट जमिनीपासून दोन-अडीच फुटांवर लावावी.
- छाटणीनंतर कापलेल्या टोकांवर १० टक्के बोर्डो नीमतेलयुक्त पेस्ट लावावी (कॉपर ऑक्सिक्लोराईड ५०० ग्रॅम -- १ लीटर जवसाचे तेल) किंवा चौबाटिया पेस्ट (१ कि.ग्रॅ. लाल माती (नॉन सेटिंग ग्रेड-- १ किलो कॉपर कार्बोनेट -- १.२५ लीटर जवसाचे तेल/१ लीटर नीमतेल) यापैकी कोणतीही एक पेस्ट तयार करून पावसाळ्यात लावावी.
- खोडावर आत्यंतिक प्रमाणात प्रादुर्भाव असल्यास ते झाड खोदून काढून नष्ट करावे आणि जाळावे. त्याजागी नवीन झाड लावावे किंवा जमिनीपासून २-३ इंच वर सोडून ते झाड कापावे व त्या खुंटावर येणाऱ्या नवीन फुटीपासून नवीन रोगमुक्त झाड तयार होऊ द्यावे. फळधारणा/बहार असताना बोर्डोमिश्रण (०.५ टक्के) फवारणी करावी (१ टक्के ने केवळ छाटणी नंतरच फवारावे) त्यानंतर किंवा त्याऐवजी स्ट्रेप्टोसायक्लीन (५ ग्रॅम/१० लीटर) किंवा २ ब्रोमो, २-नायट्रोप्रोपेने १, ३ डायोल (ब्रोनोपॉल-१००) (५ ग्रॅम/ १० लीटर) -- कॉपर ऑक्सिक्लोराईड किंवा कॉपर हायड्रॉक्साईड (२०-२५ ग्रॅम/१० लीटर) बागेतील बुरशीजन्य रोगांच्या प्रादुर्भावानुसार बदलून योग्य बुरशीनाशक कार्बेन्डॅझीम ५० डब्ल्यू. पी. (१० ग्रॅ./१० लीटर) थायोफिनेट मिथॉईल ७० डब्ल्यू पी.(१० ग्रॅ./१० लि.), कॅप्टन (१० ग्रॅ./१० लि.) ५० डब्ल्यू. पी., झायरम ८० डब्ल्यू.पी. (२० ग्रॅ./१० लि.), क्लारोथॅलोनील ७५ टक्के डब्ल्यू.पी.(२५ ग्रॅ./१० लि.), हेक्झाकोनाझोल ५ ईसी (१० मि.ली./ १० लि.), डायफेनकोनाझोल २५ ईसी (१० मि.लि./१० लि.), प्रोपीनेब ७० टक्के डब्ल्यू.पी. (३० ग्रॅ./१० लि.) इत्यादींची आलटूनपालटून फवारणी करावी.
- याव्यतिरिक्त फळ तोडणीनंतर विश्रांती काळात आणि तसेच नवीन बाग लागवडीनंतर ते फळधारणेपर्यंत प्रतिबंधात्मक शिफारशीत कीटनाशकाच्या फवारण्या करणे गरजेचे आहे. मिश्रण (१ टक्के) व नंतर स्ट्रेप्टोसायक्लीन २.५ ते ५ ग्रॅ./१० लि. किंवा ब्रोनोपाळ ५ ग्रॅ./१० लि. त्यासोबत कॉपर ऑक्सिक्लोराईड/ कॉपर हायड्रॉक्साईड (२०-२५ ग्रॅ./१० लि.) १५ ते २० दिवसांच्या अंतराने (रोगाच्या प्रादुर्भावानुसार) तसेच हवामानानुसार फवारावे.

स्रोत:- शेतकरी मासिक

अंतिम सुधारित : 4/23/2020

© C–DAC.All content appearing on the vikaspedia portal is through collaborative effort of vikaspedia and its partners.We encourage you to use and share the content in a respectful and fair manner. Please leave all source links intact and adhere to applicable copyright and intellectual property guidelines and laws.